

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123010426
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8123010426.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.10.2023, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/17/2023 zo dňa 11.07.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 67 ods. 1 Tr. zákona podmienenečne prepustil odsúdeného menom A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., D. E., trvale bytom C. D., F. B. D. X/XX, t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 21.02.2014, sp. zn. 5T/118/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.06.2017, sp. zn. 4To/24/2017 vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu podmienenečného prepustenia na 3 (tri) roky.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry dôvodiac, že s uvedenými závermi okresného súdu nesúhlasí a bol názoru, že podmienenečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je v tejto veci nesprávne. Podmienenečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody možno odsúdeného, len ak okrem plnenia si svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody (čo je úplnou samozrejmosťou a nemôže byť brané ako výnimočná okolnosť v prospech odsúdeného, pričom jeho motiváciou môže byť práve snaha polepšiť si hodnotenie pre účely rozhodovania o žiadosti o podmienenečné prepustenie) a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Tieto skutočnosti okresný súd pri rozhodovaní, podľa názoru prokurátora, nezohľadnil. Poukázal na tú skutočnosť, že A. B. bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 12 rokov, ochranný dohľad na 2 roky a trest vyhostenia na 10 rokov. V tejto súvislosti, pri plnom rešpektovaní nálezu Ústavného súdu I. ÚS 509/2022 však považoval za potrebné uviesť, že z konania na Okresnom súde Prešov sp. zn. 1PP/56/2022 v spojení s konaním na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 6Tos/27/2022 je prokuratúre známe, že odsúdený bol v minulosti odsúdený za iný násilný trestný čin, a to trestný čin lúpeže, ktorého sa mal dopustiť podľa svojho vyjadrenia asi pred 20 rokmi v Srbsku. Na margo uvedenej skutočnosti, ktorá bola v aktuálnom konaní známa aj Okresnému súdu Prešov, prokurátor konštatoval, že táto skutočnosť nebola zo strany okresného súdu žiadnym spôsobom preverená, a to, či už vyžiadanim si výpisu z registra trestov odsúdeného v Srbsku, resp. zabezpečením si relevantnej správy od srbských justičných orgánov, pričom zistenie trestnej minulosti odsúdeného v jeho domovskom štáte, o to viac, ak sám udáva, že sa tam dopustil protiprávneho konania, je nevyhnutná pre riadne posúdenie a vyhodnotenie osoby odsúdeného, predovšetkým v kontexte očakávania vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený sa od 21.06.2011

do 04.09.2014 nachádzal vo výkone väzby a od 04.09.2014 do 14.07.2016 vo výkone trestu odňatia slobody. Z uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 11.07.2023 však nebolo zrejmé, či súd zabezpečil a pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy aj hodnotenia odsúdeného z predchádzajúcich ústavov na výkon väzby a trestu odňatia slobody v označenom období. Len z hodnotenia osoby odsúdeného počas výkonu trestu na území Slovenskej republiky od r. 2017 nemožno jednoznačne konštatovať splnenie materiálnej podmienky podmieneného prepustenia, uvedenej v § 66 ods. 1 Tr. zákona. Preto bol názoru, že podmienené prepustenie A. B. z výkonu trestu odňatia slobody nie je v súlade so zákonom a preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil touto sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu a súčasne zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

K sťažnosti sa písomne vyjadril odsúdený a uviedol, že uvádzané skutočnosti v sťažnosti okresného prokurátora sú nielen zavádzajúce, ale doslova aj poľutovaniahodné. Súd vykonal všetky možné dôkazy prípustné z hľadiska Trestného zákona a Trestného poriadku. Vo vzťahu k sťažnostnej námietke okresného prokurátora, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený sa od 21.06.2011 do 04.09.2014 nachádzal vo výkone väzby a od 04.09.2014 do 14.07.2016 vo výkone trestu odňatia slobody, ale z uznesenia súdu prvého stupňa nebolo zrejmé, či súd zabezpečil a pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy aj hodnotenia odsúdeného z predchádzajúcich ústavov na výkon väzby a trestu odňatia slobody v označenom období, odsúdený uviedol, že hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou obsahuje aj vyhodnotenie jeho osoby za uvádzané obdobie. Sudca túto časť prečítal aj na pojednávaní. Odsúdený navrhol, aby sťažnostný súd sťažnosť okresného prokurátora zamietol ako nedôvodnú a aby ho súd prvého stupňa podmienené prepustil.

Krajskému súdu v Prešove bola vec predložená na rozhodnutie dňa 26.09.2023. Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdený A. B. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/118/2011 zo dňa 21.02.2014 za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/, i/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj ochranný dohľad na 2 roky a trest vyhostenia na 10 rokov. Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn. 4To/66/2014 zo dňa 04.09.2014 zrušil výrok Okresného súdu v Nitre a uznal obžalovaného spolu so G. H. a I. J. vinnými z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a uložil obžalovanému B. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, ochranný dohľad 2 roky a trest vyhostenia na 10 rokov. Odsúdený v tejto veci vykonával väzbu od 21.06.2011 do 04.09.2014, do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil dňa 04.09.2014. Táto väzba mu bola do trestu započítaná spolu s dobou väzby v cudzine, ktorá trvala od 16.03.2011 do 21.06.2011 uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/118/2011 zo dňa 06.11.2014.

Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 34PP/28/2016 zo dňa 14.07.2016 bol odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a následne bol vyhostený. Územie Slovenskej republiky odsúdený opustil dňa 28.07.2016.

Generálny prokurátor podal vo veci dovolanie, o ktorom Najvyšší súd SR rozhodol rozsudkom sp. zn. 3Tdo/52/2016 zo dňa 26.10.2016 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/66/2014 zo dňa 04.09.2014 a nariadil, aby krajský súd vo veci znova konal a rozhodol, pričom zrušil aj všetky rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/24/2017 zo dňa 20.06.2017 boli odvolania krajského prokurátora a obžalovaného A. B. zamietnuté. Následne dňa 11.07.2017 bol odsúdený opätovne dodaný do výkonu trestu odňatia slobody.

Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/118/2011 zo dňa 31.07.2017 bola odsúdenému B. do uloženého trestu odňatia slobody započítaná doba väzby odsúdeného v cudzine od 16.03.2011 do

21.06.2011 a doba väzby od 11.06.2011 do 04.09.2014 a od 27.05.2017 do 20.06.2017, ako aj doba strávená vo výkone trestu od 04.09.2014 do 14.07.2016, pričom uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/40/20018 zo dňa 24.05.2018 bola zamietnutá sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu, ktorým mu nebola započítaná do výkonu trestu odňatia slobody doba, počas ktorej mu bola obmedzená sloboda za účelom vykonania trestu vyhostenia.

Uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 4Nt/60/2017 zo dňa 04.08.2017 bol odsúdenému zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia na ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd Trnava uznesením sp. zn. 29PP/39/2021 zo dňa 12.03.2021 rozhodol o podmieňanom prepustení odsúdeného, pričom na základe sťažnosti podanej prokurátorom, Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 3Tos/56/2021 zo dňa 01.06.2021 zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava o podmieňanom prepustení a žiadosť odsúdeného o podmieňané prepustenie zamietol.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 509/2022-40 zo dňa 01.12.2022 bolo rozhodnuté, že uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/56/2021 zo dňa 01.06.2021 bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, súčasne bolo predmetné uznesenie vrátené Krajskému súdu v Trnave na ďalšie konanie. Ústavný súd v náleze konštatoval, že pri posúdení predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti je potrebné zohľadniť aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy a prostredie, v ktorom by sa po prípadnom podmieňanom prepustení z výkonu trestu ocitol (I. ÚS 36/2022). Taktiež uviedol, že závažnosť skutku nemôže byť považovaná za ďalšiu podmienku na splnenie podmienok podmieňaného prepustenia. Dodal, že povaha spáchaného trestného činu by skôr mala byť „merítkom“, resp. jedným z faktorov (kritériom), ktoré má súd zohľadňovať pri rozhodovaní o podmieňanom prepustení z výkonu trestu.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/56/2022 zo dňa 27.07.2022 bolo rozhodnuté o podmieňanom prepustení odsúdeného. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Tos/27/2022 zo dňa 20.10.2022 zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov o podmieňanom prepustení a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/56/2022 zo dňa 21.12.2022 bol zamietnutý návrh odsúdeného na podmieňané prepustenie. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 6Tos/3/2023 zo dňa 24.01.2023 zamietol sťažnosť odsúdeného.

Dňa 06.03.2023 bola Okresnému súdu Prešov doručená žiadosť odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú odôvodnil tým, že mal za to, že spĺňa ako formálne, tak aj materiálne podmienky pre podmieňané prepustenie. Odsúdený vo svojej žiadosti uviedol, že za celú dobu výkonu trestu odňatia slobody nebol ani raz disciplinárne potrestaný, naopak, bol niekoľkokrát disciplinárne odmenený. Odsúdený uviedol, že sa zmenil, chce sa ďalej zlepšovať a postarať sa o svoju maloletú dcéru. Po podmieňanom prepustení by pracoval u svojich bratrancov na farme v Chorvátsku.

Súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, prečítaním znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Prešov a výpisom klienta, podstatného obsahu spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1PP/56/2022, rozsudku Okresného súdu Nitra, sp. zn. 5T/118/2011, rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/24/2017 a hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou.

Z hodnotenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na odsúdeného A. B. vyplynulo, že jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, slušné a bezproblémové. Odsúdený plnil ciele stanovené programom zaobchádzania, resocializačná prognóza bola podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania priaznivá. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa odsúdený dodržiaval. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval. V kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvolával, ani sa do nich nezapájal. Jeho pracovná morálka bola hodnotená kladne. Počas celého výkonu trestu odňatia slobody bol sedemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Riaditeľ ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou v uvedenom hodnotení konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmieňané prepustenie a odporúča ho podmieňane prepustiť.

Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Prešov plynulo, že odsúdený bol dňa 01.03.2022 premiestnený do ÚVV a ÚVTOS Prešov a umiestnený bol do oddelenia výkonu trestu s miestom výkonu služby v Sabinove, kde

mu v minimálnom stupni strázenia bola stanovená diferenciacná skupina „B“. Integrácia odsúdeného do spoločnosti odsúdených prebehla bez problémov. Správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni. Príkazy a pokyny nadriadených plní, voči personálu a zamestnancom ústavu sa správa slušne, zdvorilo, autority rešpektuje. Do konfliktných situácií s odsúdenými sa nedostáva. V máji 2023 mu bola udelená disciplinárna odmena – pochvala. Riaditeľ ÚVV a ÚVTOS Prešov v uvedenom hodnotení konštatoval, že resocializačná prognóza u odsúdeného je menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Vzhľadom na doterajší priebeh výkonu trestu, aj napriek neukončenému súdному konaniu (trestné konanie na Okresnom súde Trnava vedené pod sp. zn. 3Tk/1/2019) možno konštatovať, že menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

K námietke prokurátora, že nie je zrejmé, či bol odsúdený hodnotený všetkými ústavami, kde vykonával trest, je snád' potrebné poukázať na ustanovenie § 62 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody, podľa ktorého, ústav spracováva hodnotenie odsúdeného ku konaniu o podmiennečnom prepustení, zmene spôsobu výkonu trestu, premene zvyšku trestu odňatia slobody na trest domáceho väzenia, určení spoločného spôsobu výkonu postupne uložených trestov, rozhodovaniu v konaní o milosť a o upustení od výkonu zvyšku trestu. Podľa § 4 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody, o odsúdenom sa založí osobný spis. Z ustanovenia § 64 citovanej vyhlášky je zrejmé, že hodnotenie ústavu obsahuje hodnotenie zo všetkých ústavov na území SR, keďže vychádza z údajov v osobnom spise.

Zo znaleckého posudku č. 10/2023 zo dňa 09.06.2023 znalca z odboru psychológie, odvetvie klinickej psychológie detí a dospelých a psychológie dopravy vyplývalo, že odsúdený si vo výkone trestu osvojil adaptívne stratégie na zvládnutie problémov, je možné konštatovať priaznivú resocializačnú prognózu. Odsúdený získal náhľad do svojho konania a svoje predchádzajúce konanie nepovažuje za správne, je schopný prevýchovy svojho správania, čo dokázal aj svojím správaním počas výkonu trestu. Zo znaleckého posudku vyplýva, že u odsúdeného nebola zistená snaha javiť sa v lepšom svetle, skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, zároveň u neho nie sú prítomné fabulačné ani konfabulačné tendencie, ani iné skutočnosti, ktoré by u neho z psychologického hľadiska vo všeobecnosti znižovali všeobecnú či špecifickú hodnovernosť. Odsúdený je schopný správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežitú udalosť. Jeho pobyt na slobode znalec nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť. Postpenitenciárna prognóza je u neho priaznivá, prejavuje snahu zmeniť sa, má dobré rodinné zázemie, má sa kde vrátiť, má zabezpečenú prácu a bývanie. Jeho schopnosť prispôsobenia sa na životné podmienky mimo ústavu v prípade prepustenia na slobodu je dobrá.

Z výpovede odsúdeného na verejnom zasadnutí pred súdom prvého stupňa vyplývalo, že odsúdený po prípadnom podmiennečnom prepustení sa má možnosť ihneď zamestnať u svojich bratrancov na poľnohospodárskej farme v Chorvátsku. Na poľnohospodárskej farme potrebujú spoľahlivého človeka a zároveň odsúdený disponuje aj vodičským oprávnením na riadenie nákladných motorových vozidiel. Pred nástupom do výkonu trestu odsúdený nežil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou. S manželkou má jedno maloleté dieťa vo veku 12 rokov, na ktoré dobrovoľne prispieva výživným v rámci jeho možností. Doposiaľ na maloleté dieťa prispel, podľa jeho tvrdenia, sumou vo výške 24.000,- eur.

Krajský súd uvádza, že pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody prvostupňový súd správne skúmal, či sú v danom prípade splnené podmienky, ktoré zákon v ustanovení § 66 ods. 1 Tr. zákona vyžaduje.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona, môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

- a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone jednej polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,
- c/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo

rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona, pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona, osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku, o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Krajský súd úvodom konštatuje, že podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno považovať za mimoriadny inštitút, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne. Na strane druhej ho však môže použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie, v prejednávanej veci troch štvrtín súdom uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom podľa názoru krajského súdu, vykonané dokazovanie musí jednoznačne a bez pochybností viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojím správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Podmienečné prepustenie je významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie odsúdeného a neznamená ukončenie tohto procesu, ale pokračovanie prevýchovného resocializačného procesu v iných podmienkach (na slobode). Motivácia odsúdeného je založená na tom, že pokiaľ vyhovie podmienkam spojeným s podmienečným prepustením, nebude musieť doposiaľ nevykonanú časť trestu odpykať.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že odsúdený má v tomto registri doposiaľ jeden záznam a z lustrácie centrálnej evidencii priestupkov vyplýva, že nemá žiaden záznam.

V danom prípade je možné konštatovať, že okresný súd náležitým spôsobom zisťoval, či v danom prípade sú splnené zákonom požadované podmienky pre to, aby mohol podmienečne prepustiť odsúdeného A. B.. Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálne podmienky pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže už vykonal tri štvrtiny z uloženého trestu (dňa 28.01.2021).

K sťažostnej námietke okresného prokurátora, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní nezohľadnil skutočnosti týkajúce sa podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného, krajský súd uvádza, že pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení je potrebné, aby súd zisťoval všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, najmä jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenskému poriadku a k spoločenským záujmom, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život a jeho trestnú činnosť. Len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody dosiahol taký stupeň nápravy, že sa zbavil práve tých charakterových čŕt a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré, okrem ostatných príčin, aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin (k tomu porovnaj R IV/1964).

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z hodnotenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Prešov (ktoré hodnotilo správanie odsúdeného aj počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave, keď uvádza údaj o disciplinárnych odmenách a trestoch za celý výkon trestu) a zo znaleckého posudku znalca z odboru psychológia. Z nich vyplývalo, že si odsúdený vo výkone trestu osvojil adaptívne stratégie na zvládnutie problémov, je možné konštatovať priaznivú resocializačnú prognózu. Získal náhľad do svojho konania a svoje predchádzajúce konanie nepovažuje za správne. Je schopný prevýchovy svojho správania, čo dokázal aj svojím správaním počas výkonu trestu. Schopnosť

prispôsobenia sa na životné podmienky mimo ústavu v prípade prepustenia na slobodu je, podľa ústavu, dobrá.

Vo vzťahu k námietke okresného prokurátora, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený sa od 21.06.2011 do 04.09.2014 nachádzal vo výkone väzby a od 04.09.2014 do 14.07.2016 vo výkone trestu odňatia slobody a z uznesenia súdu prvého stupňa nebolo zrejmé, či súd zabezpečil a pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy aj hodnotenia odsúdeného z predchádzajúcich ústavov na výkon väzby a trestu odňatia slobody v označenom období, krajský súd dodáva, že súčasťou hodnotenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 08.02.2021 je aj hodnotenie odsúdeného v období od 21.06.2011 do 14.07.2016, teda súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní zobral do úvahy hodnotenie odsúdeného aj v tomto období. Navyše pri premiestňovaní odsúdených do iných ústavov v rámci SR je s odsúdeným do príslušného ústavu zaslaný celý jeho osobný spis.

Krajský súd ďalej konštatuje, že sťažnostná námietka okresného prokurátora, ohľadom zistenia trestnej minulosti odsúdeného v jeho domovskom štáte, nie je nevyhnutná pre riadne posúdenie a vyhodnotenie osoby odsúdeného.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok, krajský súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, ktorý mal za to, že odsúdený splnil v celom rozsahu podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený vykonával trest v ústave s minimálnym stupňom stráženia, aktívne sa podieľal na všetkých činnostiach zameraných na rozvoj osobnosti odsúdeného, zapájal sa aj do ostatných aktivít, ktoré boli v ústave vytvorené.

Krajský súd dodáva v súvislosti so splnením materiálnych podmienok, že odsúdený na verejnom zasadnutí prezentoval ľútosť zo spáchaného trestného činu (bol o 11 rokov mladší, konal prudšie a v súčasnosti by už reagoval úplne ináč) a aj snahu sa zamestnať (má možnosť sa ihneď zamestnať u svojich bratrancov v Chorvátsku na poľnohospodárskej farme). Z vyjadrenia ÚVV a ÚVTOS Prešov doručeného odvolaciemu súdu plynie, že v máji 2023 bola odsúdenému A. B. udelená disciplinárna odmena, a to pochvala. V priebehu celého výkonu trestu bol sedemkrát disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol. Z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že aj ÚVV a ÚVTOS Prešov, v ktorom trest vykonával, odporučil jeho podmiennečné prepustenie. Zvyšok trestu, ktorý má odsúdený ešte vykonať (do 28.01.2024) je vo vzťahu k samotnému trestu minimálny. Krajský súd konštatuje, že bolo možné pozitívne rozhodnúť o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to za situácie, že mu bola uložená skúšobná doba podmiennečného prepustenia na 3 roky, ktorá bude významným prostriedkom dovŕšenia prevýchovy a resocializácie, v priebehu ktorej môže odsúdený preukázať, či je schopný viesť riadny život. V opačnom prípade môže súd rozhodnúť o nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd, nezistiac dôvody pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia, toto považoval za zákonné a vecne správne, preto sťažnosť okresného prokurátora postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.